

D E C I Z I E nr. 131/06.05.2009

privind solutionarea contestatiei formulate de PFA
inregistrata la DGFP- sub nr. .

I. Prin contestatia formulata PFA contesta Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de inspectia fiscala nr. si Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. prin care s-au stabilit in sarcina petentului obligatii fiscale in suma de lei care se compun din:

- diferenta impozit pe venit pe anii 2003-2006 = lei
- accesorii = lei
- TVA de plata = lei
- accesorii = lei

Considera ca a fost nedreptatit deoarece organul de inspectie fiscala a considerat ca nedeductibile o serie de cheltuieli cum ar fi piese de schimb, reparatii auto, curent electric, telefon.

Aceste cheltuieli au fost efectuate in scopul afacerii, sunt justificate prin documente si mai mult exista contracte de comodat incheiate pentru aceste activitati.

Sustine ca a fost obligat la plata de majorari de intirziere pina la 31.07.2008 desi a solicitat la organul fiscal sistarea activitatii incepind cu data de 04.10.2006.

Solicita anulara deciziilor de impunere privind obligatiile fiscale stabilite suplimentar de inspectia fiscala si refacerea acestora luind in considerare cheltuielile pentru care exista contracte de comodat.

II. In perioada verificata 01.01.2003-31.12.2006 persoana fizica autorizata a desfasurat activitati independente de comert cu ridicata a materialului lemnos, in baza autorizatiei nr..

Referitor la cheltuielile considerate nedeductibile de catre organul de inspectie fiscala :

- cheltuielile cu piesele de schimb, reparatia masinii, combustibil, asiguarare auto nu sunt justificate cu documente legale cum ar fi foi de parcurs, ordine de deplasare, contracte incheiate cu clientii si furnizorii privind utilizarea autoturismului proprietate personala pentru activitatea desfasurata in scopul realizarii de venituri fiind incalcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

- cheltuielile cu energia electrica nu sunt deductibile deoarece facturile nu sunt intocmite pe numele persoanei fizice autorizate ci pe numele persoanei fizice, fiind considerate cheltuieli efectuate pentru uzul personal, iar locul

desfasurarii activitatii este in Pta si nu la domiciliul persoanei fizice fiind incalcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- cheltuielile cu telefonul nu se justifica deoarece activitatea este desfasurata in Piata si nu la domiciliul persoanei fizice, fiind incalcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Referitor la diferenta de TVA de plata in suma de lei, s-a stabilit in urma respingerii de la deducere TVA in suma de lei aferenta cheltuielilor nedeductibile, aceste cheltuieli fiind efectuate in scop personal.

Conform art. 145 din Legea nr. 571/2003 din Codul fiscal orice persoana impozabila are dreptul sa deduca TVA aferenta achizitiilor daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

De asemenea, a fost stabilita suplimentar TVA colectata in suma de lei, ca urmare a nedepunerii decontului de TVA aferent trim. I 2006, si colectarii eronate a TVA in luna noiembrie 2003, trim. I 2004 si trim. III 2004.

Referitor la accesorii reprezentind majorari de intirziere si penalitati acestea au fost calculate de catre organul de inspectie fiscala pentru diferenta de TVA stabilita suplimentar precum si diferenta de impozit pe venit, conform art. 12 din OG nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 119 alin. 1 si art. 120 alin. 7 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

III. Avand in vedere constatarile organului de inspectie fiscala, sustinerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, invocate de catre organele de inspectie fiscala, biroul investit cu solutionarea contestatiei retine urmatoarele:

- in perioada 2003-2006 a desfasurat activitati de comert cu ridicata a materialului lemnos in baza autorizatiei nr.

ca urmare a inspectiei fiscale a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. si Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar nr. intocmite in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 19.01.2009 prin care s-au stabilit in sarcina petentului obligatii fiscale in suma de lei reprezentind:

- diferenta impozit pe venit pe anii 2003-2006 = lei
- accesorii = lei
- TVA de plata = lei
- accesorii = lei

Deciziile de impunere cu numarul de mai sus au fost contestate de catre petent pe motivul ca organul de inspectie fiscala nu a acceptat la deducere o serie de cheltuieli efectuate de catre acesta pentru activitatea desfasurata deoarece nu sunt justificate prin documente si nu sunt aferente activitatii desfasurate astfel:

1. Referitor la cheltuielile cu achizitia de piese de schimb, combustibil ,asigurare auto si reparatii auto.

Pentru perioada verificata, 01.01.2003- 31.12.2006, organul de inspectie fiscala a considerat ca si cheltuiala nedeductibila cheltuielile cu achizitia de piese de schimb, combustibil, asigurare auto si reparatii auto deoarece nu sunt aferente veniturilor realizate si nu sunt justificate cu documente.

Organul de solutionare a contestatiei va aplica prevederile art.213 din OG nr. 92/2003, actualizata:

“(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.”

Din analiza dosarului contestatiei se poate constata faptul ca la dosarul contestatiei a fost depusa copia contractului de comodat incheiat intre persoana fizica in calitate de proprietar si care priveste folosirea autoturismului marca si care nu a fost luat in considerare de catre organul de inspectie fiscala desi la pct. 38 din HOTARAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal dat in aplicarea art. 48 din Codul fiscal se precizeaza ca sunt cheltuieli deductibile:

.....
- cheltuielile cu functionarea si intretinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit intelegerii din contract, pentru partea aferenta utilizarii in scopul afacerii;

Din analiza dosarului contestatiei se retine faptul ca organul de inspectie fiscala a considerat ca nedeductibile cheltuielile privind utilizarea autoturismului in conditiile in care specificul activitatii desfasurate impunea deplasarea PFA la diferiti clienti persoane fizice sau juridice sau potentiali beneficiari a materialului lemnos oferit la vnzare, precum si pentru achizitia de material lemnos de la diversi furnizori, cheltuielile fiind efectuate in cadrul activitatii desfasurate in scopul realizarii de venituri.

Avind in vedere cele invocate se impune reanalizarea de catre organul de inspectie fiscala a realitatii si legalitatii cheltuielilor inscrise in registrul jurnal de incasari privind achizitia de piese de schimb, combustibil, asigurare auto si reparatii auto, motiv pentru care se va desfiinta decizia de impunere pentru

acest capat de cerere si se va reface cu luarea in considerare a prevederilor legale care reglementeaza speta.

2. Referitor la cheltuielile cu convorbirile telefonice

Pentru perioada anilor 2003-2006 organul de inspectie fiscala a considerat ca sunt in totalitate nedeductibile cheltuielile efectuate de catre petent cu convorbirile telefonice deoarece nu se justifica utilizarea acestor servicii in scopul realizarii activitatii desfasurate de petent acesta avind in posesie mai multe aparate telefonice.

Prin aplicarea prevederilor de mai sus din analiza dosarului contestatiei se constata ca a fost depus in xerocopie contractul de comodat pentru un aparat telefonic utilizat de petent, cu nr. , contract incheiat intre persoana fizica in calitate de proprietar si PFA motiv pentru care facturile emise pe numele persoanei fizice pentru convorbirile telefonice pot fi considerate ca si cheltuiala deductibila in conditiile in care au fost efectuate pentru activitatea independenta si sunt justificate cu documente.

Desfasurarea in bune conditii a activitatii de comert presupune si efectuarea de convorbiri telefonice cu diferiti clienti si furnizori dar organul de inspectie fiscala nu a efectuat o analiza pertinenta a cheltuielilor efectuate nerespectind prevederile pct. 38 din HOTARAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal dat in aplicarea art. 48 din Codul fiscal care precizeaza ca sunt cheltuieli deductibile:

.....
- cheltuielile cu functionarea si intretinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit intelegerii din contract, pentru partea aferenta utilizarii in scopul afacerii;

Avind in vedere cele precizate se retine ca pentru desfasurarea activitatii petentul a efectuat convorbiri telefonice cu diferiti clienti persoane fizice sau juridice precum si cu diversi furnizori, cheltuielile cu aceste convorbiri fiind efectuate in cadrul activitatii desfasurate in scopul realizarii de venituri drept pentru care se va desfiinta decizia de impunere pentru acest capat de cerere si se va reface cu luarea in considerare a celor precizate.

3. Referitor la cheltuieli cu energia electrica.

Organul de inspectie fiscala a considerat ca nedeductibile aceste cheltuieli, avind in vedere faptul ca locul de desfasurare al activitatii asa cum este prevazut si in autorizatie este in Pta , persoana fizica autorizata nejustificind utilizarea acestor servicii in scopul realizarii activitatii de comert.

Desfasurarea in bune conditii a activitatii de comert efectuate de petent presupune si efectuarea de lucrari la sediul acestuia nu numai la domiciliul clientului, cum ar fi organizarea unui depozit de material lemnos, dar organul de inspectie fiscala nu a efectuat o analiza pertinenta a cheltuielilor efectuate in sensul delimitarii cheltuielilor in interes personal de cele pentru activitate

independenta si admiterea la deducere doar a cheltuielilor aferente activitatii asa cum prevede art. 48 pct. 5 lit. i din Legea nr. 571/2003, actualizata, privind Codul fiscal:

“ i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independenta, cat si in scopul personal al contribuabilului sau asociatilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuiala care este aferenta activitatii independente;”

In acest sens la dosarul contestatiei a fost depusa o copie a contractului de comodat incheiat intre persoana fizica in calitate de proprietar al imobilului si PFA pentru sediul PFA-ului si pentru o suprafata de 100 mp necesar in vederea organizarii unui depozit de material lemnos ce necesita a fi iluminat si care nu a fost luat in considerare de catre organul de inspectie fiscala desi la pct. 38 din HOTARAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal dat in aplicarea art. 48 din Codul fiscal se precizeaza ca sunt cheltuieli deductibile:

- cheltuielile cu functionarea si intretinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit intelegerii din contract, pentru partea aferenta utilizarii in scopul afacerii;

Avind in vedere cele invocate se impune reanalizarea de catre organul de inspectie fiscala a realitatii si legalitatii cheltuielilor cu utilitatile la sediul social inscrise in registrul jurnal de incasari motiv pentru care se va desfiinta decizia de impunere pentru acest capat de cerere si se va reface cu luarea in considerare a prevederilor legale care reglementeaza speta.

In ceea ce priveste stabilirea accesoriilor de catre organele de inspectie fiscala, se retine ca acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar prin contestatia formulata petentul nu a obiectat asupra modului de calcul a acestora, a numarului de zile si a cotei aplicata si tinind cont de principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmeaza principalul si de faptul ca debitele stabilite de catre organul de inspectie fiscala nu au fost achitate in termen s-au calculat accesorii de la scadenta obligatiilor fiscale recalculate pina la data stingerii sumei datorate asa cum prevede art. 108 din OG nr. 92/2003, actualizata:

“Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.”

Deoarece se vor desfiinta si se vor reface deciziile de impunere se vor recalcula si majorarile de intarziere functie de situatia fiscala rezultata ca urmare a reanalizarii documentelor si a recalcularii debitelor constatate de organul de inspectie fiscala.

Avind in vedere cele precizate rezulta ca deciziile de impunere nr. 445/19.01.2009 intocmite de organul fiscal din cadrul AFPM reflecta obligatia

fiscala corecta si se impune analizarea cheltuielilor consemnate in documentele pe care contribuabilul le detine, motiv pentru care se va desfiinta decizia de impunere si se va reface cu luarea in considerare :

- a prevederilor legale care reglementeaza speta si a elementelor care sunt in masura sa modifice situatia fiscala a contribuabilului.

- a prevederilor pct.12.7 si 12.8 din Ordinul ANAF nr. 519/2005 :

"12.7 Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeaasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8 Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decit cele din actul desfiintat, acesta putind fi contestat potrivit legii."

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206 si art. 213 din OG nr. 92/2003 , republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. se

D E C I D E :

- desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. si a Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de inspectia fiscala nr. si refacerea acestora cu luarea in considerare a prevederilor legale si a documentelor suplimentare depuse de contribuabil.